

fundet ud af, hvilken vej det her land skulle styres.

Jeg tør slet ikke tænke på, hvor vi havde været i dag, hvis ikke dansk økonomi i sit udgangspunkt havde været så solid, som den er. Jeg tør heller ikke tænke på, hvordan udlændingeområdet og en lang række andre områder havde set ud.

Så vil jeg godt sige velkommen til den nye statsminister. Vi kender jo hinanden godt, og jeg er overbevist om, at den nye statsminister er den rigtige person til at fortsætte det gode arbejde, som begyndte allerede i november 2001, og som hele to gange siden er blevet foretrukket af et flertal af vælgerne. Nogle gange er det en god ting at se tilbage, og det håber jeg også statsministeren gør, og jeg synes da også, at hans tale i tirsdags vidner om, at statsministeren har ganske godt fat i det store billede af, hvordan Danmark skal regeres videre og manøvreres gennem krisen – og ikke mindst, hvordan vi fortsætter det gode samarbejde.

Det er nemlig ingen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti har ganske store forventninger til statsministeren. Vi er sikre på, at vores forventninger har hold i virkeligheden, for vi kender faktisk statsministeren som en mand, der mestrer samarbejdets svære kunst, og som samtidig har det store overblik.

Den første erfaring fik vi, da vi i sin tid forhandlede om kommunalreformen. Det var måske ikke altid den letteste ting at sælge til befolkningen, men jeg ved, at vi gjorde det rigtige, og at det offentlige nu har et langt mere solidt udgangspunkt end tidligere – også selv om ting tager den tid, som ting tager. Vi har desuden to gange oplevet statsministeren i rollen som finansminister, hvor vi har oplevet at blive lyttet til, at blive forstået, og hvor regeringen har været modtagelig i forhold til Dansk Folkepartis krav samt realistisk i forhold til de politiske muligheder, der nu engang er til stede med Folketingets nuværende sammensætning.

Det kan en gang imellem synes som en svær opgave at tage arven op, men ingen forventer eller ønsker, at statsministeren skal være en tro kopi af sin forgænger. Nøgleordene er derfor kontinuitet og fornyelse:

Det er kontinuitet, i forhold til at der ikke må være tvivl om regeringens forhold til værdipolitik, håndteringen af den økonomiske krise eller politikken på retsområdet og velfærdsområdet. Det er alfa og omega for regeringen, at den er sig

dette ansvar bevidst, og at Venstre og Konservative er i stand til at optræde i samlet flok.

Det er fornyelse, i forhold til at mennesker nu engang er forskellige og har forskellige prioriteter og interesser.

Kl. 11:23

Der har været en indtil videre beskeden ministerrokade, men det er godt at blande kortene på ny og tilføre regeringen nye kræfter.

Så vil jeg godt kvittere for talen fra i tirsdags. Jeg er helt enig i, at vi står over for enorme udfordringer – ikke mindst på grund af den store økonomiske krise. Det er altså meget, meget ærgerligt, og jeg synes, det er det, jeg har hørt i løbet af dagen i dag, at oppositionen, altså dem til venstre, vil udnytte denne krise til at slå politisk plat. Situationen fordrer nemlig vilje til samarbejde. Hvis ikke vi i den nuværende situation kan vise befolkningen, at vi magter at stå sammen, ja, så ved jeg faktisk ikke, hvornår vi skulle vise det. Men jeg er faktisk overbevist om, at danskerne sagtens kan se forskel på dem, der virkelig gør noget, og så dem, der bare fuldstændig omkostningsfrit fremlægger den ene stadig flottere milliardplan efter den anden helt uden hensyn til de økonomiske konsekvenser og landets økonomiske tarv, fordi de i virkeligheden slet ikke ønsker at forhandle om noget som helst. Det har vi oplevet for meget af – specielt fra Socialdemokratiets side.

Jeg glæder mig også over, at regeringen stadig væk har blik for det værdipolitiske område. I Dansk Folkeparti er vi helt enige i, at så mange som muligt skal inkluderes i det danske samfund og være en del af det. Jeg havde dog måske gerne set et par knubbete ord rettet mod de mennesker, der *ikke* ønsker at være en del af fællesskabet, men lad nu det ligge. Vi er enige i udgangspunktet.

Med hensyn til retspolitikken vil jeg sige, at jeg virkelig synes, at det er et gennembrud, at Venstre er villige til at se nærmere på den kriminelle lavalder. Ja, det glæder mig faktisk utrolig meget. I Dansk Folkeparti har vi længe ment, at den kriminelle lavalder skulle nedsættes fra 15 år til 12 år. Gang på gang er vi så blevet skudt i skoene, at vi ønsker, at børn skal afsone blandt hårdkogte rockere eller indvandrerbandemedlemmer. Sludder og vrøvl! De skal afsone i særlige institutioner, men pointen er klar. De skal have en dom! De skal vide, at det ikke er for sjov! Kun på den måde kan vi hindre bandernes kyniske spekulation i den kriminelle lavalder.